SKLEP SODIŠČA (osmi senat)

z dne 12. novembra 2010*

V zadevi C-339/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Vrhoven administrativen sad (Bolgarija) z odločbo z dne 14. junija 2010, ki je prispela na Sodišče 7. julija 2010, v postopku

Krasimir Asparuhov Estov,

Monika Ljusien Ivanova,

Kemko International EAD

proti

Ministerski savet na Republika Bulgaria,

* Jezik postopka: bolgarščina.

SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi K. Schiemann, predsednik senata, L. Bay Larsen, sodnik, in C. Toader (poročevalka), sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,
sodni tajnik: A. Calot Escobar,

po opredelitvi generalne pravobranilke

sprejema naslednji

Sklep

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).

2 Predlog je bil vložen v okviru spora med K. Estovom, M. Ivanovo in Kemko International EAD ter Ministerski savet na Republika Balgarija (ministrski svet Republike Bolgarije).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Izjava k Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, priložena končnemu aktu medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo, podpisano v Lizboni 13. decembra 2007 (UL 2010, C 83, str. 335), določa:

„Listina […], ki je pravno zavezujoča, potrjuje temeljne pravice, ki jih zagotavlja Konvencija o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah in izhajajo iz skupnih ustavnih tradicij držav članic.

Listina ne razširja področja uporabe prava Unije čez pristojnosti Unije, niti ne ustvarja nikakršnih novih pristojnosti ali nalog Unije in ne spreminja pristojnosti in nalog, opredeljenih v Pogodbah."

Nacionalno pravo

4 Člen 103 zakona o prostorskem načrtovanju (Zakon za ustroystvo na teritorijata) določa:

„[…]

2. Splošni prostorski načrti določajo glavno namembnost in tip gradnje na posameznih strnjenih delih območij, ki so del načrta.

3. Podrobni prostorski načrti določajo natančno namembnost in tip gradnje na posameznih površinah, ki so del načrta.

[…]“

5 Člen 127 tega zakona določa:

„[…]

6. Po predstavitvi s strani župana splošni prostorski načrt odobri občinski svet. Odločba o odobritvi načrta se objavi v uradnem listu. Je dokončna in zoper njo ni pritožbe.

7. […] Posebni standardi in pravila načrtovanja glavnega mesta so urejena v posebnem zakonu.

8. […] Novi splošni prostorski načrt glavnega mesta, kakor tudi spremembe trenutno veljavnega splošnega prostorskega načrta, sprejme svet ministrov v skladu s tem zakonom ob upoštevanju standardov in pravil, določenih z zakonom o načrtovanju in gradnji v glavnem mestu.

[…]

10. […] Splošni prostorski načrt za naselja nacionalnega pomena po posvetovanju z občinskim svetom odobri minister, pristojen za regionalni razvoj in javna dela, s sklepom, ki se objavi v uradnem listu. Sklep je dokončen in zoper njega ni pritožbe.

[…]“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

6 „Z odločbo z dne 16. decembra 2009 je Ministerski savet na Republika Balgarija spremenil splošni prostorski načrt Sofije glede ureditve dveh namembnih zemljišč. Glede na načrt sta bili ti zemljišči na območju, namenjenem ,,dejavnostim splošnih služb", v skladu s podrobnim prostorskim načrtom pa sta bili predvideni za zgraditev trgovin in pisarn. Na podlagi te odločbe sta zemljišči odslej vključeni v zeleno območje, kjer gradnje za opravljanje gospodarskih dejavnosti niso več dovoljene.

7 Tožeče stranke v postopku v glavni stvari so izpodbijale zadevno odločbo pred Vrhoven administrativen sad. To je s sklepom z dne 20. aprila 2010, ki ga je izdal tričlanski senat, tožbo zavrglo, ker je menilo, da na podlagi člena 127(6) in (10) zakona o prostorskem načrtovanju zoper splošne prostorske načrte, ki jih odobrita občinski svet in minister za regionalni razvoj in javna dela, tožba ni dopustna.

8 Tožeče stranke v postopku v glavni stvari so ta sklep izpodbijale pred istim sodiščem, ki je odločalo v petčlanski sestavi, in si je postavilo vprašanje, ali je nepriznavanje pravice do vložitve tožbe proti odločbi glede splošnega prostorskega načrta glavnega mesta v neskladju s pravom, vsebovanim v členu 47 Listine.

9 V teh okoliščinah je Vrhoven administrativen sad prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je dopustno, da upravni akti, s katerimi se kršijo pravice in svoboščine, ki jih zagotavlja pravo Unije, niso podvrženi sodnemu nadzoru, predvidenemu v členu 47 Listine?

2. Če je taka možnost dopustna, ali obstajajo merila za določitev vrst upravnih aktov glede na člen 47 Listine, za katere je mogoče izključiti sodni nadzor, in katera so ta merila?

3. Ali je mogoče izključiti sodni nadzor glede prostorskih načrtov, ki kršijo pravico do lastnine?“

Pristojnost Sodišča

10 Na podlagi člena 92(1) Poslovnika lahko Sodišče, kadar očitno ni pristojno za odločanje o tožbi, ne da bi nadaljevalo postopek, odloči z obrazloženim sklepom po opredelitvi generalnega pravobranilca.

11 Kadar Sodišče odloča na podlagi člena 267 PDEU, je pristojno odločati o razlagi Pogodbe o delovanju Evropske unije, kakor tudi o veljavnosti in razlagi aktov institucij Unije. Pristojnost Sodišča je omejena zgolj na presojo določb prava Unije (glej sklep z dne 16. januarja 2008 v zadevi Polier, C-361/07, točka 9 in navedena sodna praksa).

12 „Vendar je treba v tej zadevi spomniti, da se glede na člen 51(1) Listine njene določbe uporabljajo za „države članice […] samo, ko izvajajo pravo Unije“ in da se na podlagi člena 6(1) PEU, ki določa zavezujočo naravo Listine, in da – kot to izhaja iz izjave k Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je priložena h končnemu aktu medvladne konference, ki je sprejela Lizbonsko pogodbo – ta ne širi niti ne spreminja pristojnosti Unije.

13 Tudi sicer iz ustaljene sodne prakse izhaja, da ker zahteve v zvezi z varstvom temeljnih pravic zavezujejo države članice v vseh primerih, v katerih so dolžne izvajati pravo Unije, morajo zato države članice te zahteve kar najbolj upoštevati (glej v tem smislu sodbo z dne 11. oktobra 2007 v zadevi Möllendorf in Möllendorf-Niehuus, C-117/06, ZOdl., str. I-8361, točka 78 in navedena sodna praksa).

14 Ker predložitveni sklep ne vsebuje nobenih konkretnih elementov, ki bi omogočali sklepanje, da je bila odločba Ministerski savet na Republika Balgarija z dne 16. decembra 2009 ukrep za izvedbo prava Unije ali da jo s pravom Unije povezujejo druge navezne okoliščine, Sodišče ni pristojno za sprejetje predhodne odločbe.

15 V teh okoliščinah je treba na podlagi člena 92(1) Poslovnika ugotoviti, da je Sodišče očitno nepristojno za odgovore na vprašanja, ki jih je postavilo Vrhoven administrativen sad.

Stroški

16 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških.

Iz teh razlogov je Sodišče (osmi senat) razsodilo:

Sodišče Evropske unije očitno ni pristojno za odgovore na vprašanja, ki jih je Vrhoven administrativen sad (Bolgarija) postavilo v odločbi z dne 14. junija 2010.

Podpisi